

Samson – en svag mand med en stærk Gud

Gud bruger os skrøbelige og svage mennesker i sin store plan og fremmer sin vilje gennem os

Dommertiden er en mørk tid i Israels historie. De tolv stammer var blevet ført ud af Egypten ved Moses og havde indtaget landet ved efterfølgeren Josva. Hver stamme og hver familie havde fået sit landområde, undtagen præstestammen Levi, som skulle leve af de andre stammers gavmildhed og binde stammer og familier sammen med en fælles gudsdyrkelse.

Gaverne skulle for altid være forbundet med giveren. Nu hvor hver familie havde en lille afdeling af Edens have, burde alt være såre godt. Guds løfter og mange generationers drømme og bønner var gået i opfyldelse.

Men det blev en mørk tid. En frafaldstid. En ond og voldelig tid, hvor "enhver gjorde, hvad han fandt for godt". Som da benjaminitterne en hel nat øvede gruppevoldtægt mod en ung kvinde, og hvor ægtefællen skar hendes døde krop i tolv stykker og sendte dem rundt i Israel. Det var en kongeløs tid og en profetløs tid. På den tid lød Herrens ord sjældent (1 Sam 3,1).

En gammel ven

Jeg husker Samson som en gammel ven fra søndagsskolen. Dette muskelbundet, som ene mand nedkæmpede filistrene, og som fra mors liv skulle være helliget Herren, blandt andet synliggjort ved, at hans hår ikke måtte klippes. En Guds engel kundgjorde hans undfangelse og fødsel.

Dette med, at Gud griber ind og gør en ufrugtbar kvinde med barn, er ofte i Det Gamle Testamente det første tegn på Guds udvælgelse til en særlig opgave.

Men Samson havde en svaghed for kvinder. Først bliver han gift med en filisterkvinde, selv om dette var i modstrid med Guds udtalte vilje i loven. (Dom 14,3). Senere går han ind til en skøge i Gaza (Dom 16,1), og endelig forelsker han sig i en filisterkvinde ved navn Dalila (Dom 16,4). Denne kvinde lokker ham og vil have ham til at røbe, hvor han har sine overnaturlige kræfter fra.

Det får til sidst Samson til at bryde sit løfte, og han røber, at han fra undfangelsen var indviet til at tilhøre Gud, og at hans overnaturlige kræfter var knyttet til, at hans hår aldrig var blevet klippet. Ikke fordi langt hår og store kræfter hænger sammen, men fordi Gud i Samsons tilfælde havde bundet sin store kraft til det synlige, lange hår hos Samson.

Fængslet, ydmyget og blind blev Samson nu et symbol på Israels folks og Israels Guds tilsyneladende afmagt. Men da Samson en sidste gang råber til Gud om styrke, bliver han bønneøret, og han knækker søjlerne, som bærer husets vægt. På den måde dræbte han flere ved sin død end ved de kampe, han havde kæmpet, mens han levede.

En stærk Gud

På en meget bagvendt måde bliver Samson et billede på livet i syndefaldets verden. Ikke bare folket gør, hvad de finder for godt, men Samson, Guds udvalgte redskab, gør, hvad han finder for godt. I al fald i forhold til kvinder. Egentlig skulle de være hinandens hjælpere, manden og kvinden, både på troens vej og i hverdagens mange gøremål.

En god hustru kan være den største menneskelige nåde, Gud giver en mand her på jorden. Men den fremmede, forførende kvinde kan være en fristelse for manden. Som Prædikerens Bog siger det: "Jeg fandt, at bitrere end døden er kvinden, der sætter sine garn; hendes hjerte er et net, hendes hænder er lænker. Han, som Gud finder god, undslipper hende, men synderen indfanges af hende" (Præd 7,26).

Samson var en svag mand. I hidsighed og vrede udrettede han flere voldsomme ting. Men i forhold til kvinder var han svag og blød og let at lede i uføre.

Men Samson har en stærk Gud. Det viser Gud, når han giver Samson styrke til at dræbe 1000 filistre med en æselkæbe (Dom 15,15) og til at dræbe 3000 mand ved sin død (Dom 16,27-30). Det viser sig også på en anden måde. Da Samson gifter sig med en filisterkvinde, er det et brud på Guds vilje. Men Gud inddrager Samsons frafald fra Guds vilje til at føre sin plan igennem, sådan at Samson via dette forløb blev et redskab for Guds plan. Det kom fra Herren, står der om Samsons planer om sit ægteskab.

Gud bruger også Samsons hidsighed og spontanitet. Gud gør et på mange måder advarende eksempel til et redskab for sin plan om at beskytte sit folk mod filistrene. Derved overlever folket i en gudløs og brutal tid, sådan at Guds løfter om at velsigne hele jorden gennem en efterkommer af Abraham bliver fuldbyrdet.

En ener i Guds frelsesplan

Normalt hjælper det ikke nogen at lade håret gro. Det var kun den ene gang i historien, at Gud knyttede overmenneskelige kræfter til hårvæksten. Håret skulle symbolisere, at Samson var helliget Herren. Samson var en ener i Guds frelsesplan.

Hvad kan vi lære af Samsons historie?

Gud svigter ikke sit folk i en frafaldstid.

Også vi lever i en frafaldstid, hvor vores folk trods Guds vilje, og enhver gør, hvad de finder for godt. Herrens ord lyder også sjældent i dag, hvis vi tænker på det danske folk. Det lyder ganske vist ofte i kirker og missionshuse over hele landet, og der findes mange bibler rundt i de danske hjem. Men Guds ord har mistet sin autoritet i vores folk, og uvidenheden om den kristne tradition er grænseløs.

Før og efter dommertiden havde Guds ord en storhedstid. Men dommertiden var en frafaldstid. Sådan har det også været i Danmark, hvor reformationstiden, pietismen og vækkelserne skabte en storhedstid for Guds ord. I andre perioder er Guds ord trængt i baggrunden, og sådan en periode lever vi midt i nu. Men selv i en frafaldstid gælder det, at Guds ord og Guds rige vil overleve.

Gud fører sin plan igennem ved hjælp af skrøbelige mennesker.

Ikke bare Samson, men en lang række af dommere var sammensatte personer, som både er gode og dårlige eksempler. Det kan virke næsten anstødeligt, at Gud kan føre sin plan igennem via Samsons liv og planer. Men Gud er suveræn i sin plan og fører sin vilje igennem på trods af de sære mennesker, som er verdensledere eller lokale statsministre. Gud fremmer også sit åndelige og evige rige gennem mennesker, som selv er undervejs, og som er samtidig syndere og retfærdige.

I Det Nye Testamente brugte Gud skattesnyderen Matthæus, den vantro Thomas, den svigtende og fejde Peter. De, der leder Indre Mission i dag eller sidder i redaktionen for *impuls*, er også skrøbelige mennesker på godt og ondt. De er mennesker, der alle kun har Gud at stole på. Men Gud bruger os skrøbelige og svage

mennesker i sin store plan og fremmer sin vilje gennem os. Måske gør han ikke os til nye Samsoner. Men mindre kan også gøre det.

Da Samson er svagest, bruger Gud ham stærkest.

Det var den blinde og dybt ydmygede Samson, som via en hjælpeløs bøn kom til at udrette mere gennem sin selvmordshandling end i de tyve år, han var dommer i Israel. Og det med at bruge os, når vi er allermest hjælpeløse, er Guds speciale. Som Paulus siger: Når jeg er magtesløs, da er jeg stærk.

Og det med at bruge os, når vi er allermest hjælpeløse, er Guds speciale
